

BASÍLICA
SANTA
MARIA
DEL PI

**AHIR,
AVUI,
DEMÀ**

Núm.

730

**24
abril
2016**

El Bon Pastor

Gaietà de Casacuberta, rector

1. En el capítol novè de l'Evangelí de Joan se'ns relata que Jesús ha guarit a un cec de naixement. Aquest fet inicia una discussió amb els fariseus que critiquen Jesús perquè ha curat en dissabte i això va contra la llei de Moisés. En aquells temps es considerava aquest fet com un pecat i, d'aquesta manera, argumenten que no pot venir de Déu i que per tant no pot ser un miracle i tots acaben negant el que ha passat tot i que el malalt que ha estat curat ho afirma i la família també. Jesús pensa que són uns mentiders perquè neguen l'evidència d'allò que ell ha fet. Per això, els que han d'anar davant del seu poble, els pastors, són falsos, es mouen segons el seu interès i jutgen a tots aquells que no són com ells. Hi ha dos tipus de pastors; els que els interessa la carn i els que volen la llana, però a cap d'ells no els interessen les ovelles. Són pastors que fan molt mal al poble de Déu i, en concret, als més pobres.

Escrivint aquestes paraules penso en la prevaricació i cobdícia de tants líders polítics, empresaris, gent rica que ens fa molt mal omplint-se les butxaques i fan molt mal a la ciutadania i encara més als pobres que s'estan empobrint cada dia més. Tot això va minvant les possibilitats d'ajudar als que fugen de la guerra a Europa i de la fam a l'Àfrica.

2. Joan ens diu en el capítol 10 que Jesús és el Bon Pastor que coneix les seves ovelles de la mateixa manera que elles el coneixen a Ell i el segueixen, perquè se senten estimades i Ell les coneix una per una pel seu nom. Són les ovelles del Pare i de Jesús.

Diu Jesús: allò que el Pare m'ha donat, val més que tot i ningú no ho podrà arrencar. Déu és fidel i fa allò que diu. Ningú no té més poder que Déu que ens ha creat i ens ha estimat des de sempre per sempre. Jesús ha donat la vida perquè cap dels seus es perdin. Si estan malalts, els cuida i si són ferits els va a buscar on calgui, com fa amb la ovella perduda. El Bon Pastor no abandona ningú. Jesús ens ha ensenyat i ha fet possible una humanitat nova, el Regne on Déu ens encamina. Aquest projecte de Déu ens demana col·laboració, per això ens va alimentant de moltes maneres, ens acompanya fins a la mort i a l'entrada al Regne definitiu.

El Bon Pastor a la catacumba de St. Calixt

3. El Bon Pastor considera també com a ovelles seves a aquelles que encara no el coneixen. Cal que un dia escoltin la seva veu per entrar en el seu ramat o en les seves comunitats d'Església. Ens demana, a nosaltres com a cristians, que ens preocupem de tots aquells que encara no hi són.

4. “Jo i el Pare som u”. L'Evangeli de Joan és el que ha anat més enllà que els altres escrits del Nou Testament. Ja ens diu en el pròleg: “El que és la Paraula estava amb Déu i era Déu” (Jo 1, 1-2). Aquestes afirmacions de Joan, pels jueus eren una blasfèmia i van voler matar a Jesús. Aquestes frases el portaran a la Creu perquè aquestes blasfèmies exigien, segons les lleis jueves, la lapidació.

Conclusió

Hauríem d'agradir al Pare que ens hagi enviat el Bon Pastor. Hem estat creats, molt estimats, per a existir sempre amb Ell.

Per ressaltar la importància del Bon Pastor en el món cristià dels primers segles, cal saber que, per a nosaltres, el símbol més important és la Creu que ens recorda sempre com Jesús ens ha estimat i com el Pare l'ha ressuscitat a Ell i ho farà amb nosaltres en morir. Però l'Església antiga tenia com a símbol-signe el Bon Pastor. En una làpida sepulcral cristiana de finals del segle III hi trobem una imatge del Bon Pastor, a les catacumbes de Domitil·la, a Roma. Simbolitzava el descans i la felicitat del difunt per arribar a la vida eterna. Aquesta imatge suggereix el sentit global del compendi Jesucrist, Bon Pastor que guia i protegeix les seves ovelles o fidels, a qui atreu amb la flauta o melodia de la veritat i les fa reposar a l'ombra de l'arbre de la vida, la seva Creu redemptora que obre les portes del Paradís. (Del símbol en el catecisme nou de l'Església universal, 1992).

El Bon Pastor a les catacumbes de Domitil·la ▼

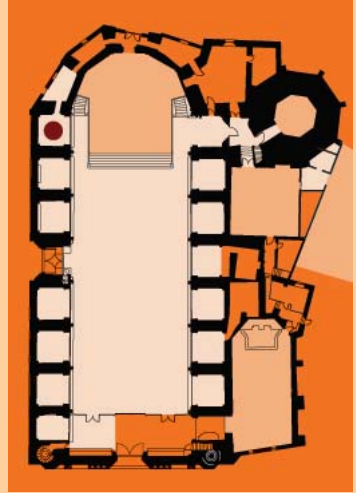

Capella de Santa Joaquina de Vedruna

Una de les primeres capelles que es va aixecar en la nova església gòtica va ser la dedicada a Sant Joan Baptista i Sant Joan Evangelista, que també fou el primer benefici fundat al Pi, ja existent en el temple romànic. La capella dels sants Joans fou triada ben aviat com a lloc d'enterrament de la noble família Torres, que residia al carrer del Pi, i que més tard es van emparentar amb el llinatge dels Fivaller. Al terra encara s'hi pot veure la rica sepultura familiar de principis del segle XVII dedicada als cavallers Jeroni i Bernardí de Torres, amb les armes del llinatge, més antigues, a banda i banda. També pertanyien a la família Torres dos dels tres pavesos del segle XIV, conservats al tresor de la Basílica.

L'antic retaule de Sant Joan Baptista i Sant Joan Evangelista, exposat al Museu, va estar emplaçat aquí fins que es va substituir pel retaule de Sant Pançraç. Sembla ser que les taules dels sants Joans hi van conviure fins l'any 1928, en que es van intercanviar els retaules de Sant Pançraç amb el de la Mare de Déu de la Providència.

Després de la destrucció de 1936 es feu un nou retaule dedicat a Santa Joaquina de Vedruna en motiu de la seva canonització l'any 1959. La fundadora de les Germanes Carmelites de la Caritat estigué fortament vinculada a l'església del Pi, el lloc on rebé els sagraments del baptisme i el matrimoni. A banda i banda de la titular hi ha les imatges de Sant Antoni Maria Claret i Sant Francesc d'Assís.

Albert Cortés

▲ Retaule de Sant Pançraç abans 1928

▼ Sepultura de la família Torres

Diumenge, 15 de maig, Aplec de Pentecosta a la “possessió” de Sant Esteve de Castellar

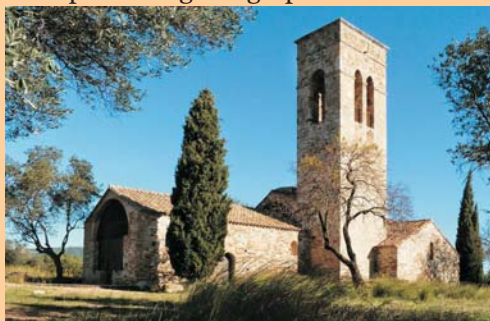
L'any 1561 el Sant Pare Pius IV va emetre la butlla d'unió de la parròquia de Sant Esteve de Castellar a la de Santa Maria del Pi. Això s'esdevenia després de les gestions fetes per Mn. Antoni Verdaguer, rector d'aquesta parròquia rural i membre també de la comunitat del Pi, per tal que la propietat de la seva església, fins aleshores del monestir de St. Llorenç del Munt, passés a Sta. Maria del Pi. Les rendes d'aquesta església del Vallès havien de servir per solemnitzar l'Ofici Diví de la nostra basílica.

El cas és que ben aviat van veure que s'havia fet *el negoci d'en Robert i les cabres* perquè Mn. Verdaguer sembla que va ocultar a la comunitat pinenca que la parròquia venuda estava subjecta a un conflicte territorial amb la veïna parròquia de St. Feliu del Racó, és clar, per qüestions econòmiques. El Pi no cobrava el que va pensar que cobraria i per resoldre-ho, es van embolicar en un plet que va durar més de 50 anys i que fins i tot va arribar a Roma. No obstant això, es va poder arreglar l'antiga rectoria situada en un paratge saludable i bonic, entre boscos, dalt d'un turonet pla i en una ampla era amb vistes al castell medieval dels Clasquerí. Els “senyors” beneficiats del Pi arrendaven la parròquia a un clergue “masover” i de tant en tant hi anaven a prendre els aires o a passar-hi una temporada, sobretot Mn. Verdaguer.

Ara fa un any, l'Arxiu del Pi va contactar amb el de Castellar del Vallès i vam quedar entesos per digitalitzar els papers relacionats amb la parròquia de Castellar Vell, com ells anomenen actualment a Sant Esteve. Ara, un cop acabada i presentada la feina, mancava traslladar la notícia d'aquesta col·laboració a la feligresia del Pi i, per resoldre-ho, ens han convidat a participar a l'aplec de maig que ells fan tots els anys al mateix lloc i edifici que un cop fou del Pi. Pensant que l'avinentesa seria una bona ocasió per aprofitar i fer el dinar de germanor del Retaule de Sant Josep Oriol, en hi hem apuntat i us hi convidem. A part de la gent i grups de Castellar ens hi acompanyaran els Gegants del Pi i la nostra Capella de Música, hi haurà balls de gegants, cantada, concurs d'arrossos i una sorpreseta que hem pensat de comú acord els dos arxius històrics i que ens farà conèixer i reviure una mica més la nostra història.

Apunteu-vos-hi, que es presenta una agradable sortida fora!

Més informació a sagristia i al telèfon 933 184 743.

Horari de misses

DIES FEINERS

19:00 a la Capella de la Sang

DISSABTES

18:30 a la Capella de la Sang

20:00 a la Capella de la Sang

DIUMENGES

12:00 a la Capella de la Sang

13:00 (en castellà) a la Capella de la Sang

On som?

BAΣÍLICA

Plaça del Pi, 7

SAGRISTIA I DESPATX

Placeta del Pi, 4

LOCALS PARROQUIALS

Cardenal Casañas, 16

08002, Barcelona

Tel. 93 318 47 43

info@basilicadelpi.com

www.basilicadelpi.com

Despatx parroquial

El despatx parroquial és l'indret d'acollida de la parròquia on us atendrem a qualsevol hora.

Per les gestions administratives relacionades amb els sacraments, l'horari establert és el següent: Dilluns i dimecres de 18:00 a 20:00.

dparroquial@basilicadelpi.com